

РУХ ЧАСТИНКИ У ГРАВІТАЦІЙНОМУ ПОЛІ У СФЕРИЧНО-СИМЕТРИЧНОМУ НЕКОМУТАТИВНОМУ ПРОСТОРІ КАНОНІЧНОГО ТИПУ ТА СЛАБКИЙ ПРИНЦИП ЕКВІВАЛЕНТНОСТІ

Х. П. Гнатенко, О. О. Морозко, Ю. С. Криницький
*Львівський національний університет імені Івана Франка,
кафедра теоретичної фізики, вул. Драгоманова, 12, Львів, 79005, Україна
e-mail: khrystyna.gnatenko@gmail.com, yurikryn@gmail.com*
(Отримано 26 січня 2018 р.; в остаточному вигляді — 28 лютого 2018 р.)

Досліджено вплив некомутованості координат на квантові та класичні рівняння руху частинки в гравітаційному полі у сферично-симетричному некомутованому просторі канонічного типу з точністю до другого порядку за параметром некомутованості. Розглянуто слабкий принцип еквівалентності. Ми показали, що коли тензор координатної некомутованості є обернено пропорційним до маси, то слабкий принцип еквівалентності зберігається у сферично-симетричному некомутованому просторі.

Ключові слова: принцип еквівалентності, тензор некомутованості, сферична симетрія.

DOI: <https://doi.org/10.30970/jps.22.1001>

PACS number(s): 02.40.Gh, 04.20.Cv

I. ВСТУП

Квантований простір може бути реалізованим на основі ідеї про те, що комутаційні співвідношення для операторів координат та операторів імпульсів є деформованими з параметрами деформації порядку планківських масштабів. Останніми роками багато систем досліджувалися у просторі з модифікованими комутаційними співвідношеннями. Серед них, для прикладу, гармонічний осцилятор [1–10], атом водню [6, 11–27], задача Ландау [28–31], частинка у гравітаційній квантовій ямі [32, 33], багаточастинкові системи [6, 10, 11, 34–39] та інші.

Некомутований простір канонічного типу характеризується такими комутаційними співвідношеннями:

$$[X_i, X_j] = i\hbar\theta_{ij}, \quad (1)$$

$$[X_i, P_j] = i\hbar\delta_{ij}, \quad (2)$$

$$[P_i, P_j] = 0, \quad (3)$$

де θ_{ij} — параметри координатної некомутованості (елементи сталої антисиметричної матриці). Величина цих параметрів визначає мінімальну довжину, площу та об'єм у такому просторі [40].

Відомою проблемою у просторі (1)–(3) є проблема порушення сферичної симетрії. У зв'язку з цим багато робіт присвячено побудові сферично-симетричної некомутовані алгебри, вивченню фізичних систем у сферично-симетричному некомутованому просторі (див., для прикладу, роботи [21, 22, 41–50] та посилання у них).

У працях [21, 22] запропоновано будувати сферично-симетричну некомутовану алгебру

$$[X_i, X_j] = i\alpha l_P^2 \sum_k \varepsilon_{ijk} \tilde{a}_k, \quad (4)$$

$$[X_i, P_j] = i\hbar\delta_{ij}, \quad (5)$$

$$[P_i, P_j] = 0, \quad (6)$$

узагальнивши параметр некомутованості та розглянувши тензор некомутованості, визначений як

$$\theta_{ij} = \frac{\alpha l_P^2}{\hbar} \sum_k \varepsilon_{ijk} \tilde{a}_k, \quad (7)$$

тут α — безрозмірна константа, l_P — довжина Планка. Ми розглядаємо випадок, коли у класичній границі маємо

$$\lim_{\hbar \rightarrow 0} \frac{\alpha}{\hbar} = \alpha' = \text{const.} \quad (8)$$

Додаткові координати \tilde{a}_i описуються гармонічним осцилятором

$$H_{\text{osc}}^a = \hbar\omega_{\text{osc}} \left(\frac{(\tilde{p}^a)^2}{2} + \frac{\tilde{a}^2}{2} \right) \quad (9)$$

з великою частотою ω_{osc} та $\sqrt{\hbar/m_{\text{osc}}\omega_{\text{osc}}} = l_P$, де l_P — довжина Планка [21]. Зважаючи на це, відстань між енергетичними рівнями осцилятора є великою та осцилятор перебуває в основному стані.

Для координат \tilde{a}_i та імпульсів \tilde{p}_i^a виконуються звичні комутаційні співвідношення $[\tilde{a}_i, \tilde{a}_j] = [\tilde{p}_i^a, \tilde{p}_j^a] = 0$, $[\tilde{a}_i, \tilde{p}_j^a] = i\delta_{ij}$. Важливо, що $[\tilde{a}_i, X_j] = [\tilde{a}_i, P_j] = 0$, звідси випливає, що тензор координатної некомутованості комує з координатами та імпульсами $[\theta_{ij}, X_k] = [\theta_{ij}, P_k] = 0$. Отже, алгебра (4)–(6) еквівалентна до алгебри канонічного типу та є сферично-симетричною [21].

У цій праці розглянуто вплив некомутованості на рух частинки у гравітаційному полі в некомутованому просторі канонічного типу зі збереженою сферичною симетрією. У класичному та квантовому випадках досліджено залежність рівнянь руху частинки від її маси та розглянуто принцип еквівалентності.

Зазначимо, що проблему порушення принципу еквівалентності, зумовлену некомутованістю координат,

досліджували в працях [34, 35, 51, 52]. У статті [34] запропоновано умову на параметр некомутованості, за якої відновлюється слабкий принцип еквівалентності у двовимірному некомутованому просторі канонічного типу. У роботі [51] знайдено точно спектр частинки в однорідному гравітаційному полі у сферично-симетричному некомутованому просторі. На основі отриманого результату запропоновано шлях для відновлення слабого принципу еквівалентності.

У цій статті ми досліджуємо виконання слабого принципу еквівалентності у сферично-симетричному некомутованому просторі канонічного типу в неоднорідному гравітаційному полі та знаходимо умову на тензор некомутованості, за якої цей принцип відновлюється. У ширшому контексті, аналізуючи причини, що можуть призвести до порушення слабого принципу еквівалентності, звертають увагу на вплив гравітаційних ефектів $[n, n + 1]$ [53, 54].

У другому розділі статті знаходимо вираз для гамільтоніана частинки в гравітаційному полі у сферично-симетричному некомутованому просторі з точністю до другого порядку за параметром некомутованості. Третій розділ присвячено дослідженню залежності рівнянь руху частинки у гравітаційному полі від її маси, відновленню принципу еквівалентності у сферично-симетричному некомутованому просторі. Висновки подано в четвертому розділі.

II. ГАМІЛЬТОНІАН ЧАСТИНКИ У ГРАВІТАЦІЙНОМУ ПОЛІ У СФЕРИЧНО-СИМЕТРИЧНОМУ ПРОСТОРІ КАНОНІЧНОГО ТИПУ

У сферично-симетричному просторі канонічного типу (4)–(6), зважаючи на те, що тензор некомутованості означається за допомогою додаткових координат, необхідно розглядати повний гамільтоніан, ви-

значений як

$$H = H_s + H_{\text{osc}}^a, \quad (10)$$

де H_s — гамільтоніан системи, H_{osc}^a — гамільтоніан осцилятора (9).

Розгляньмо частинку масою m у гравітаційному полі тіла масою M . Маємо

$$H_s = \frac{P^2}{2m} - \frac{GMm}{R}, \quad (11)$$

де $R = \sqrt{\sum_i X_i^2}$, координати X_i задовольняють комутаційні співвідношення (4) та можуть бути представлені як

$$X_i = x_i + \frac{1}{2} \sum_j \theta_{ij} p_j = x_i + \frac{\alpha l_P^2}{2\hbar} [\tilde{\mathbf{a}} \times \mathbf{p}]_i, \quad (12)$$

тут $p_i = P_i$. Для координат та імпульсів x_i, p_i виконуються звичні комутаційні співвідношення $[x_i, x_j] = [p_i, p_j] = 0, [x_i, p_j] = i\hbar\delta_{ij}$. Використавши представлення, можемо записати:

$$R = \sqrt{r^2 - \frac{\alpha l_P^2}{\hbar} (\tilde{\mathbf{a}} \cdot \mathbf{L}) + \frac{\alpha^2 l_P^4}{4\hbar^2} [\tilde{\mathbf{a}} \times \mathbf{p}]^2}, \quad (13)$$

де $\mathbf{L} = [\mathbf{r} \times \mathbf{p}]$, $\mathbf{r} = (x_1, x_2, x_3)$. З точністю до другого порядку за $\alpha l_P^2/\hbar$ маємо

$$\frac{1}{R} = \frac{1}{r} + \frac{\alpha l_P^2}{2\hbar r^3} (\tilde{\mathbf{a}} \cdot \mathbf{L}) + \frac{3\alpha^2 l_P^4}{8\hbar^2 r^5} (\tilde{\mathbf{a}} \cdot \mathbf{L})^2 - \frac{\alpha^2 l_P^4}{16\hbar^2} \left(\frac{1}{r^2} [\tilde{\mathbf{a}} \times \mathbf{p}]^2 \frac{1}{r} + \frac{1}{r} [\tilde{\mathbf{a}} \times \mathbf{p}]^2 \frac{1}{r^2} + \frac{\hbar^2}{r^7} [\tilde{\mathbf{a}} \times \mathbf{r}]^2 \right). \quad (14)$$

Отже, з точністю до другого порядку за параметром некомутованості гамільтоніан частинки у гравітаційному полі в некомутованому просторі має такий вигляд:

$$H_s = \frac{p^2}{2m} - \frac{GMm}{r} - \frac{GMm\alpha l_P^2}{2\hbar r^3} (\tilde{\mathbf{a}} \cdot \mathbf{L}) - \frac{3GMm\alpha^2 l_P^4}{8\hbar^2 r^5} (\tilde{\mathbf{a}} \cdot \mathbf{L})^2 + \frac{GMm\alpha^2 l_P^4}{16\hbar^2} \left(\frac{1}{r^2} [\tilde{\mathbf{a}} \times \mathbf{p}]^2 \frac{1}{r} + \frac{1}{r} [\tilde{\mathbf{a}} \times \mathbf{p}]^2 \frac{1}{r^2} + \frac{\hbar^2}{r^7} [\tilde{\mathbf{a}} \times \mathbf{r}]^2 \right). \quad (15)$$

Перепишімо гамільтоніан (10) як

$$H = H_0 + \Delta H, \quad (16)$$

де

$$H_0 = \langle H_s \rangle_a + H_{\text{osc}}^a \quad (17)$$

$$\Delta H = H - H_0 = H_s - \langle H_s \rangle_a, \quad (18)$$

тут $\langle \dots \rangle_a$ позначає усереднення за хвильовими функціями тривимірного гармонічного осцилятора H_{osc}^a в основному стані $\psi_{0,0,0}^{(a)}, \langle \psi_{0,0,0}^{(a)} | \dots | \psi_{0,0,0}^{(a)} \rangle$.

Знайдемо $\langle H_s \rangle_a$. Відомо, що $\langle \tilde{a}_i \rangle_a = 0$, також $\langle \tilde{a}_i \tilde{a}_j \rangle_a = \delta_{ij}/2$. Отже, маємо

$$\langle H_s \rangle_a = \frac{p^2}{2m} - \frac{GMm}{r} - \frac{3GMm\alpha^2 l_P^4 L^2}{16\hbar^2 r^5} + \frac{GMm\alpha^2 l_P^4}{16\hbar^2} \left(\frac{1}{r^2} p^2 \frac{1}{r} + \frac{1}{r} p^2 \frac{1}{r^2} + \frac{\hbar^2}{r^5} \right), \quad (19)$$

тоді

$$\begin{aligned} \Delta H = & -\frac{GMm\alpha l_P^2}{2\hbar r^3}(\tilde{\mathbf{a}} \cdot \mathbf{L}) - \frac{3GMm\alpha^2 l_P^4}{8\hbar^2 r^5}(\tilde{\mathbf{a}} \cdot \mathbf{L})^2 + \frac{GMm\alpha^2 l_P^4}{16\hbar^2} \left(\frac{1}{r^2}[\tilde{\mathbf{a}} \times \mathbf{p}]^2 \frac{1}{r} + \frac{1}{r}[\tilde{\mathbf{a}} \times \mathbf{p}]^2 \frac{1}{r^2} + \frac{\hbar^2}{r^7}[\tilde{\mathbf{a}} \times \mathbf{r}]^2 \right) \\ & + \frac{3GMm\alpha^2 l_P^4 L^2}{16\hbar^2 r^5} - \frac{GMm\alpha^2 l_P^4}{16\hbar^2} \left(\frac{1}{r^2}p^2 \frac{1}{r} + \frac{1}{r}p^2 \frac{1}{r^2} + \frac{\hbar^2}{r^5} \right). \end{aligned} \quad (20)$$

Важливо зауважити, що з точністю до другого порядку за ΔH (другого порядку за параметром некомутативності $\alpha l_P^2/\hbar$) ми можемо розглядати гамільтоніан H_0 , визначений як (17) [55]. Власні функції та спектр гамільтоніана H_0 можуть бути записані в такому вигляді: $\psi_{\{n_s\},\{0\}}^{(0)} = \psi_{\{n_s\}}^s \psi_{0,0,0}^a$, $E_{\{n_s\}}^{(0)} = E_{\{n_s\}}^s + \frac{3}{2}\hbar\omega_{\text{osc}}$, де ми врахували те, що $\langle H_s \rangle_a$ комутує з H_{osc}^a , а також те, що частота осцилятора є дуже великою, тому осцилятор H_{osc}^a перебуває в основному стані. Для власних значень та власних функцій гамільтоніана $\langle H_s \rangle_a$ використано такі позначення: $\psi_{\{n_s\}}^s$, $E_{\{n_s\}}^s$ відповідно, де $\{n_s\}$ — квантові числа. За теорією збурень у першому порядку за ΔH , врахувавши (20), поправки до енергетичних рівнів H_0 дорівнюють нулеві, $\Delta E^{(1)} = \langle \psi_{\{n_s\}}^s \psi_{0,0,0}^a | \Delta H | \psi_{\{n_s\}}^s \psi_{0,0,0}^a \rangle = 0$. У другому порядку теорії збурень у границі $\omega_{\text{osc}} \rightarrow \infty$ маємо

$$\lim_{\omega_{\text{osc}} \rightarrow \infty} \Delta E^{(2)} = \sum_{\{n'_s\}, \{n^a\}} \frac{\left| \langle \psi_{\{n'_s\}, \{n^a\}}^{(0)} | \Delta H | \psi_{\{n_s\}, \{0\}}^{(0)} \rangle \right|^2}{E_{\{n_s\}}^s - E_{\{n'_s\}}^s - \hbar\omega_{\text{osc}}(n_1^a + n_2^a + n_3^a)} = 0. \quad (21)$$

У (21) сумування відбувається за квантовими числами $\{n'_s\}$, $\{n^a\}$, які не збігаються з $\{n_s\}$, $\{0\}$, тому в знаменнику всіх доданків суми маємо пропорційність до частоти осцилятора. Чисельник цих доданків від частоти не залежить, оскільки довжина осцилятора фіксована та дорівнює довжині Плана. Тому в границі, коли частота осцилятора прямує до безмежності, поправки до енергетичних рівнів H_0 дорівнюють нулеві й у другому порядку теорії збурень.

Отже, з точністю до другого порядку за параметром некомутативності, врахувавши (17), (19), (9) та звівши оператори до нормального вигляду, можемо записати такий гамільтоніан:

$$\begin{aligned} H_0 = & \frac{p^2}{2m} - \frac{GMm}{r} - \frac{3GMm\alpha^2 l_P^4 L^2}{16\hbar^2 r^5} \\ & + \frac{GMm\alpha^2 l_P^4}{16\hbar^2} \left(\frac{2}{r^3}p^2 + \frac{6i\hbar}{r^5}(\mathbf{r} \cdot \mathbf{p}) - \frac{\hbar^2}{r^5} \right) \\ & + \hbar\omega_{\text{osc}} \left(\frac{(\tilde{p}^a)^2}{2} + \frac{\tilde{a}^2}{2} \right). \end{aligned} \quad (22)$$

У наступному розділі цей результат буде використано для дослідження руху частинки в гравітаційному полі у сферично-симетричному некомутативному просторі канонічного типу та вивчення слабкого принципу еквівалентності.

III. СЛАБКІЙ ПРИНЦИП ЕКВІВАЛЕНТНОСТІ У СФЕРИЧНО-СИМЕТРИЧНОМУ НЕКОМУТАТИВНОМУ ПРОСТОРІ КАНОНІЧНОГО ТИПУ

Знайдемо рівняння руху частинки в гравітаційному полі в некомутативному просторі зі збереженою

сферичною симетрією. З точністю до другого порядку за параметром некомутативності, використавши (22), маємо

$$\dot{\mathbf{r}} = \frac{1}{i\hbar}[\mathbf{r}, H_0] = \frac{\mathbf{p}}{m} - \frac{GMm\alpha^2 l_P^4}{8\hbar^2} \left(\frac{1}{r^3}\mathbf{p} - \frac{3\mathbf{r}}{r^5}(\mathbf{r} \cdot \mathbf{p}) \right), \quad (23)$$

$$\begin{aligned} \dot{\mathbf{p}} = & \frac{1}{i\hbar}[\mathbf{p}, H_0] = -\frac{GMm\mathbf{r}}{r^3} - \frac{3GMm\alpha^2 l_P^4}{8\hbar^2} \\ & \times \left(\frac{1}{r^5}(\mathbf{r} \cdot \mathbf{p})\mathbf{p} - \frac{2\mathbf{r}}{r^5}p^2 + \frac{5\mathbf{r}}{2r^7}L^2 + \frac{5\hbar^2\mathbf{r}}{6r^7} - \frac{5i\hbar}{r^7}\mathbf{r}(\mathbf{r} \cdot \mathbf{p}) \right). \end{aligned} \quad (24)$$

Для аналізу рівнянь та для переходу до класичної границі зручно означити вектор

$$\boldsymbol{\theta} = \frac{\alpha l_P^2 \tilde{\mathbf{a}}}{\hbar}. \quad (25)$$

Урахувавши те, що середнє від квадрата цього вектора за функціями гармонічного осцилятора має такий вигляд:

$$\langle \theta^2 \rangle = \langle \theta^2 \rangle_a = \frac{3\alpha^2 l_P^4}{2\hbar^2} = \frac{3(\alpha')^2 l_P^4}{2}, \quad (26)$$

із (23), (24) у границі $\hbar \rightarrow 0$ отримаємо такі класичні рівняння руху:

$$\dot{\mathbf{r}} = \frac{\mathbf{p}}{m} - \frac{GMm\langle \theta^2 \rangle}{12} \left(\frac{1}{r^3}\mathbf{p} - \frac{3\mathbf{r}}{r^5}(\mathbf{r} \cdot \mathbf{p}) \right), \quad (27)$$

$$\begin{aligned} \dot{\mathbf{p}} = & -\frac{GMm\mathbf{r}}{r^3} - \frac{GMm\langle \theta^2 \rangle}{4} \\ & \times \left(\frac{1}{r^5}(\mathbf{r} \cdot \mathbf{p})\mathbf{p} - \frac{2\mathbf{r}}{r^5}p^2 + \frac{5\mathbf{r}}{2r^7}[\mathbf{r} \times \mathbf{p}]^2 \right). \end{aligned} \quad (28)$$

Важливо звернути увагу на те, що в рівняння для швидкості (23) входять доданки, зумовлені некому-

тативністю координат, які залежать від маси частинки. Відповідно до слабкого принципу еквівалентності траєкторія та швидкість частинки в гравітаційному полі не залежать від її маси та композиції. Цей принцип також відомий як принцип рівності інерційної та гравітаційної мас. Отже, із рівняння (23) випливає, що слабкий принцип еквівалентності порушується у сферично-симетричному некомутовативному просторі канонічного типу.

Перепишімо рівняння руху, означивши вектор

$$\mathbf{v} = \frac{\mathbf{p}}{m}, \quad (29)$$

маємо

$$\dot{\mathbf{r}} = \mathbf{v} - \frac{GMm^2\langle\theta^2\rangle}{12} \left(\frac{1}{r^3}\mathbf{v} - \frac{3\mathbf{r}}{r^5}(\mathbf{r}\cdot\mathbf{v}) \right), \quad (30)$$

$$\dot{\mathbf{v}} = -\frac{GM\mathbf{r}}{r^3} - \frac{GMm^2\langle\theta^2\rangle}{4} \times \left(\frac{1}{r^5}(\mathbf{r}\cdot\mathbf{v})\mathbf{v} - \frac{2\mathbf{r}}{r^5}v^2 + \frac{5\mathbf{r}}{2r^7}[\mathbf{r}\times\mathbf{v}]^2 \right). \quad (31)$$

Звернімо увагу, що рівняння (30), (31) залежать від добутку $m^2\langle\theta^2\rangle$. У випадку, коли $m^2\langle\theta^2\rangle$ не залежить від маси частинки, а саме, коли

$$m^2\langle\theta^2\rangle = A = \text{const}, \quad (32)$$

де A — константа, яка є однаковою для частинок з різними масами, рівняння руху мають такий вигляд:

$$\dot{\mathbf{r}} = \mathbf{v} - \frac{GMA}{12} \left(\frac{1}{r^3}\mathbf{v} - \frac{3\mathbf{r}}{r^5}(\mathbf{r}\cdot\mathbf{v}) \right), \quad (33)$$

$$\dot{\mathbf{v}} = -\frac{GM\mathbf{r}}{r^3} - \frac{GMA}{4} \times \left(\frac{1}{r^5}(\mathbf{r}\cdot\mathbf{v})\mathbf{v} - \frac{2\mathbf{r}}{r^5}v^2 + \frac{5\mathbf{r}}{2r^7}[\mathbf{r}\times\mathbf{v}]^2 \right). \quad (34)$$

Важливо зазначити, що рівняння (33), (34) не залежать від маси. Отже, за виконання умови (32), траєкторія та швидкість частинки не залежать від її маси та відновлюється слабкий принцип еквівалентності у сферично-симетричному некомутовативному просторі канонічного типу.

Проаналізуємо рівняння для операторів (23), (24) у випадку, коли виконується рівність (32). Маємо:

$$\dot{\mathbf{r}} = \mathbf{v} - \frac{GMA}{12} \left(\frac{1}{r^3}\mathbf{v} - \frac{3\mathbf{r}}{r^5}(\mathbf{r}\cdot\mathbf{v}) \right), \quad (35)$$

$$\dot{\mathbf{v}} = -\frac{GM\mathbf{r}}{r^3} - \frac{GMA}{4} \times \left(\frac{1}{r^5}(\mathbf{r}\cdot\mathbf{v})\mathbf{v} - \frac{2\mathbf{r}}{r^5}v^2 + \frac{5\mathbf{r}}{2r^7}[\mathbf{r}\times\mathbf{v}]^2 + \frac{5\hbar^2\mathbf{r}}{6m^2r^7} - \frac{5i\hbar}{mr^7}\mathbf{r}(\mathbf{r}\cdot\mathbf{v}) \right). \quad (36)$$

Звернімо увагу, що за виконання (32), залежність квантових рівнянь руху від маси зводиться до залежності від величини \hbar/m , як і очікувалося. Відомо, що кінематичні величини, які у класичній границі є незалежними від маси частинки, у квантовому випадку залежать відношення \hbar/m [56], що пов'язано з комутовативним співвідношенням

$$[\mathbf{r}, \mathbf{v}] = i\frac{\hbar}{m}\hat{I}. \quad (37)$$

На завершення розділу зазначимо, що з (26), (32) випливає така умова:

$$\alpha m = \tilde{\gamma} = \text{const}, \quad (38)$$

де

$$\tilde{\gamma} = \sqrt{\frac{2A}{3}} \frac{\hbar}{l_P^2} \quad (39)$$

— константа, яка є однаковою для частинок із різними масами. Зауважимо, що (38) відтворює умову на параметр некомутовативності, запропоновану для збереження принципу еквівалентності у сферично-симетричному некомутовативному просторі на основі аналізу точного виразу для спектра частинки в однорідному гравітаційному полі [51]. Також варто зазначити, що в праці [51] показано, що некомутовативність впливає на масу частинки в однорідному полі. Цей ефект є ефектом третього порядку за параметрами некомутовативності та також зумовлює порушення принципу еквівалентності. Тому для відновлення пропорційності ефективної маси частинки до її маси та для збереження принципу еквівалентності у статті [51] показано, що, крім умови (38), необхідно також розглядати умову пропорційності частоти осцилятора H_{osc} до маси частинки. Зауважимо, що в цій статті ми досліджуємо рівняння руху з точністю до другого порядку за параметром некомутовативності. Ми показали, що в межах цієї точності, умова (38) дозволяє відновити слабкий принцип еквівалентності у сферично-симетричному некомутовативному просторі, що узгоджується з результатами статті [51].

Отже, рух частинок із різними масами m_n у некомутовативному просторі визначається різними тензорами некомутовативності $\theta_{ij}^{(n)}$, які з урахуванням (7), (38) мають такий вигляд:

$$\theta_{ij}^{(n)} = \frac{\tilde{\gamma}l_P^2}{\hbar m_n} \sum_k \varepsilon_{ijk} \tilde{a}_k. \quad (40)$$

Звернімо увагу, що, виконуючи рівності (38), некомутовативні координати можна розглядати як кінематичні змінні [55]. Відповідно до (12) координати X_i залежать від імпульсів і тому залежать від маси та не можуть розглядатися як кінематичні змінні. За умови (38), можемо записати

$$X_i = x_i + \frac{\tilde{\gamma}l_P^2}{2\hbar} [\tilde{\mathbf{a}} \times \mathbf{v}]_i. \quad (41)$$

Як було показано в роботі [55], при виконанні рівності (38) координати центра мас системи частинок та координати відносного руху є незалежними, а також ефективний тензор некомутовативності, який описує рух центра мас системи, не залежить від композиції.

IV. ВИСНОВКИ

У статті розглянуто некомутований простір канонічного типу зі збереженою сферичною симетрією, запропонований у роботах [21, 22]. Сферично-симетрична алгебра побудована за допомогою узагальнення параметра некомутованості та означення тензора некомутованості, який залежить від додаткових координат. Ми розглянули випадок, коли додаткові координати описуються гармонічним осцилятором.

У сферично-симетричному некомутованому просторі розглянуто частинку у гравітаційному полі. Знайдено класичні рівняння руху частинки з точністю до другого порядку за параметром некомутованості. Показано, що некомутованість зумовлює додаткові доданки в рівняннях руху, які залежать від маси частинки. На основі цього результату, ми дійшли висновку, що слабкий принцип еквівалентності порушується у сферично-симетричному некомутованому просторі. Установлено, що, коли тензор некомутованості є обернено пропорційним до її маси (40), а саме, коли виконується умова (38), рівняння руху частинки, записані через величини \mathbf{r} , $\mathbf{v} = \mathbf{p}/m$, не залежать від маси. Отже, траєкторія та швидкість у гравітаційному полі у сферично-симетричному некомутованому просторі є однаковими для частинок із різними масами і слабкий принцип еквівалентності зберігається. Також ми показали, що у квантовому випадку, за виконання умови (38) рівняння руху (35), (36) містять залежність від маси тільки у вигляді відношення \hbar/m . Така залежність зумовлена комутаційним співвідношенням для операторів \mathbf{r} , \mathbf{v} (37). Отже, у некомутованому просторі, як і у просторі зі звичними комутаційними співвідношеннями ($\theta_{ij} = 0$), у квантовому випадку кінематичні величини залежать від маси, що пов'язано з їх квантуванням [56].

Важливо зауважити, що обернена пропорційність тензора некомутованості до маси частинки, крім

відновлення слабого принципу еквівалентності у сферично-симетричному некомутованому просторі, дозволяє розв'язати проблему кінематичних змінних. Зазначимо, що умова (32) узгоджується з умовою на параметр некомутованості, яку отримано у працях [34, 38, 51, 57] при дослідженні фундаментальних проблем у двовимірному некомутованому просторі канонічного типу. А саме в роботах [34, 38, 51, 57] розглянуто таку рівність $\theta_n m_n = \gamma = \text{const}$, θ_n — параметр некомутованості, який відповідає частинці з масою m_n , γ — константа, яка є однаковою для частинок із різними масами. При виконанні цієї рівності зберігаються властивості кінетичної енергії, відновлюється слабкий принцип еквівалентності, рух центра мас та відносний рух є незалежними у двовимірному некомутованому просторі канонічного типу. Зазначимо також, що в працях [58–60] показано, що, коли параметр деформації, який описує рух частинки у деформованому просторі з мінімальною довжиною, залежить від маси частинки, то зберігаються властивості кінетичної енергії, відновлюється принцип еквівалентності, перетворення Галілея та Лоренца не залежать від маси.

Отже, ідея залежності параметрів квантованості простору від маси частинки дає змогу отримати низку вагомих результатів у квантованому просторі.

ПОДЯКИ

Автори статті вдячні проф. Ткачукові В. М. за допомогу та цінні коментарі під час дослідження, а також ас. Самарові М. І. за участь в обговоренні результатів. Публікація містить результати досліджень, проведених за підтримки Міністерства освіти та науки України в межах держбюджетної теми ФФ-63Нр (No. 0117U007190) та за підтримки ДФФД України, проект Ф76/105-2017.

-
- [1] A. Hatzinikitas, I. Smyrnakis, J. Math. Phys. **43**, 113 (2002).
 [2] A. Kijanka, P. Kosinski, Phys. Rev. D **70**, 127702 (2004).
 [3] Jing Jian, Jian-Feng Chen, Eur. Phys. J. C **60**, 669 (2009).
 [4] A. Smailagic, E. Spallucci, Phys. Rev. D **65**, 107701 (2002).
 [5] A. Smailagic, E. Spallucci, J. Phys. A **35**, 363 (2002).
 [6] A. E. F. Djemai, H. Smail, Commun. Theor. Phys. **41**, 837 (2004).
 [7] P. R. Giri, P. Roy, Eur. Phys. J. C **57**, 835 (2008).
 [8] J. Ben Geloun, S. Gangopadhyay, F. G. Scholtz, EPL **86**, 51001 (2009).
 [9] D. Nath, P. Roy Ann. Phys. **377**, 115 (2017).
 [10] Kh. P. Gnatenko, V. M. Tkachuk, J. Phys. Stud. **21**, 3001 (2017).
 [11] Pei-Ming Ho, Hsien-Chung Kao, Phys. Rev. Lett. **88**, 151602 (2002).
 [12] M. Chaichian, M. M. Sheikh-Jabbari, A. Tureanu, Phys. Rev. Lett. **86**, 2716 (2001).
 [13] M. Chaichian, M. M. Sheikh-Jabbari, A. Tureanu, Eur. Phys. J. C **36**, 251 (2004).
 [14] O. Bertolami, R. Queiroz, Phys. Lett. A **375**, 4116 (2011).
 [15] N. Chair, M. A. Dalabeeh, J. Phys. A: Math. Gen. **38**, 1553 (2005).
 [16] A. Stern, Phys. Rev. Lett. **100**, 061601 (2008).
 [17] S. Zaim, L. Khodja, Y. Delenda, Int. J. Mod. Phys. A **26**, 4133 (2011).
 [18] T. C. Adorno, M. C. Baldiotti, M. Chaichian, D. M. Gitman, A. Tureanu, Phys. Lett. B **682**, 235 (2009).
 [19] L. Khodja, S. Zaim, Int. J. Mod. Phys. A **27**, 1250100 (2012).
 [20] S. A. Alavi, Mod. Phys. Lett. A **22**, 377 (2007).
 [21] Kh. P. Gnatenko, V. M. Tkachuk, Phys. Lett. A **378**, 3509 (2014).

- [22] Kh. P. Gnatenko, Yu. S. Krynytskyi, V. M. Tkachuk, *Mod. Phys. Lett. A* **30**, 1550033 (2015).
- [23] Kh. P. Gnatenko, *J. Phys.: Conf. Ser.* **670**, 012023 (2016).
- [24] Kh. P. Gnatenko, V. M. Tkachuk, *Ukr. J. Phys.* **61**, 432 (2016).
- [25] M. M. Stetsko, V. M. Tkachuk, *Phys. Rev. A* **74**, 012101 (2006).
- [26] M. M. Stetsko, V. M. Tkachuk, *Phys. Lett. A* **372**, 5126 (2008).
- [27] Kh. P. Gnatenko, V. M. Tkachuk, *Int. J. Mod. Phys. A* **32**, 1750161 (2017).
- [28] J. Gamboa, M. Loewe, F. Mendez, J. C. Rojas, *Mod. Phys. Lett. A* **16**, 2075 (2001).
- [29] P. A. Horváthy, *Ann. Phys.* **299** 128 (2002).
- [30] O. F. Dayi, L. T. Kelleyane, *Mod. Phys. Lett. A* **17** 1937 (2002).
- [31] M. Daszkiewicz, *Acta Phys. Polon. B* **44**, 699 (2013).
- [32] O. Bertolami, J. G. Rosa, C. M. L. de Aragao, P. Castorina, D. Zappala, *Phys. Rev. D* **72**, 025010 (2005)
- [33] C. Bastos, O. Bertolami, *Phys. Lett. A* **372**, 5556 (2008).
- [34] Kh. P. Gnatenko, *Phys. Lett. A* **377**, 3061 (2013).
- [35] Kh. P. Gnatenko, *J. Phys. Stud.* **17**, 4001 (2013).
- [36] S. Bellucci, A. Yeranyan, *Phys. Lett. B* **609**, 418 (2005).
- [37] I. Jabbari, A. Jahan, Z. Riazi, *Turk. J. Phys.* **33**, 149 (2009).
- [38] Kh. P. Gnatenko, V. M. Tkachuk, *Phys. Lett. A* **381**, 2463 (2017).
- [39] M. I. Samar, V. M. Tkachuk, *J. Math. Phys.* **58**, 122108 (2017).
- [40] Kh. P. Gnatenko, V. M. Tkachuk, *J. Phys. Stud.* **20**, 1001 (2016).
- [41] E. F. Moreno, *Phys. Rev. D* **72**, 045001 (2005).
- [42] V. Gáliková, P. Presnajder, *J. Phys: Conf. Ser.* **343**, 012096 (2012).
- [43] R. Amorim, *Phys. Rev. Lett.* **101**, 081602 (2008).
- [44] M. Daszkiewicz, J. Lukierski, M. Woronowicz, *Phys. Rev. D* **77**, 105007 (2008)
- [45] M. Daszkiewicz, J. Lukierski, M. Woronowicz, *J. Phys. A: Math. Theor.* **42**, 355201 (2009).
- [46] A. Borowiec, J. Lukierski, A. Pachol, *J. Phys. A: Math. Theor.* **47** 405203 (2014).
- [47] A. Borowiec, A. Pachol, *SIGMA* **10**, 107 (2014).
- [48] M. Gomes, V.G. Kupriyanov, *Phys. Rev. D* **79**, 125011 (2009).
- [49] V. G. Kupriyanov, *J. Phys. A: Math. Theor.* **46**, 245303 (2013).
- [50] Kh. P. Gnatenko, V. M. Tkachuk, *Int. J. Mod. Phys. A* **33**, 1850037 (2018).
- [51] Kh. P. Gnatenko, V. M. Tkachuk, *Mod. Phys. Lett. A* **31**, 1650026 (2016).
- [52] A. Saha, *Phys. Rev. D.* **89**, 025010 (2014).
- [53] R. Plyatsko, *Phys. Rev. D* **58**, 084031(1998).
- [54] R. Plyatsko, M. Fenyk, O. Stefanyshyn, *Equations of Motion in Relativistic Gravity* (Springer, New York, 2015), p. 165.
- [55] Kh. P. Gnatenko, V. M. Tkachuk, *J. Phys. Stud.* **21**, 4002 (2017).
- [56] D. Greenberger, *Ann. Phys.* **47**, 116 (1968).
- [57] Kh. P. Gnatenko, *Mod. Phys. Lett. A* **32**, 1750166 (2017).
- [58] C. Quesne, V. M. Tkachuk, *Phys. Rev. A* **81**, 012106 (2010).
- [59] V. M. Tkachuk, *Phys. Rev. A* **86**, 062112 (2012).
- [60] V. M. Tkachuk, *Found. Phys.* **46**, 1666 (2016).

**THE MOTION OF A PARTICLE IN A GRAVITATIONAL FIELD
IN A ROTATIONALLY-INVARIANT NONCOMMUTATIVE SPACE
OF A CANONICAL TYPE AND THE WEAK EQUIVALENCE PRINCIPLE**

Kh. P. Gnatenko, O. O. Morozko, Yu. S. Krynytskyi
*Department for Theoretical Physics, Ivan Franko National University of Lviv,
12, Drahomanov St., Lviv, 79005, Ukraine*

A noncommutative space of a canonical type with preserved rotational symmetry is considered. The space is constructed involving additional coordinates, which build the tensor of noncommutativity and correspond to a rotationally-invariant system. The system is considered to be a harmonic oscillator with a high frequency. In the rotationally-invariant noncommutative space, the influence of noncommutativity on the classical and quantum equations of motion of a particle in the gravitational field is studied up to the second order in the parameter of noncommutativity. The weak equivalence principle is considered. We find that the noncommutativity of coordinates causes additional terms in the equation of motion, which depend on the mass. Therefore, the weak equivalence principle, also known as the principle of the universality of free fall or the Galilean equivalence principle, is not preserved in a noncommutative space with rotational symmetry. We show that in the case when the tensor of noncommutativity which corresponds to the motion of a particle in a noncommutative space is inversely proportional to its mass, the classical equations of motion in the gravitational field do not depend on the mass. Therefore, the weak equivalence principle is recovered in the rotationally-invariant noncommutative space. Also, in the case when the condition for the tensor of noncommutativity is satisfied, the dependence of the quantum equations of motion on the mass m is represented by the ratio \hbar/m .